

Asia: VN/23894/2025

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi tuloverolain 119 ja 124 §:n muuttamisesta sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi tuloverolain 119 ja 124 §:n muuttamisesta sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta

Esitysluonnoksessa ehdotetaan seuraavia muutoksia:

- 1) Yhteisöverokantaa alennetaan 20 prosentista 18 prosenttiin.
- 2) Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön saamiin osinkoihin, korkoihin ja rojalteihin sovellettava lähdeveroverokanta ja verotusmenettelylain mukaisesti verotettavaan tuloon sovellettava yhteisöverokanta alennetaan 18 prosenttiin.
- 3) Muiden verovelvollisten kuin luonnollisten henkilöiden elinkeinotoiminnan tappion vähennysaikaa pidennetään nykyisestä 10 vuodesta 25 vuoteen verovuoden 2026 tai sitä myöhemmän verovuoden vahvistettuihin tappioihin.

Yhteisöverokantaa koskevaa muutosta sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa.

Keskuskauppakamari kannattaa ehdotettuja muutoksia ja esittää seuraavat huomiot muutosehdotusten osalta:

1) Yhteisöverokannan alentaminen on pitkä aikavälin kasvutoimi, joka parantaa Suomen kilpailukykyä investoinneista, konsernien toimintaympäristöä ja pk-yritysten kasvun kannustimia.

Yhteisöverokannan tasoa pidetään monissa verotusta koskevissa kilpailukykyvertailuissa keskeisenä ja helposti vertailtavana tekijänä eri maiden välillä. Vaikka yhteisöveron alentamisen merkityksestä esimerkiksi investointeihin voidaan esittää erisuuntaisia arvioita, sillä on kiistatta merkitystä Suomen kilpailukykyyn yritysten ja konsernien sijainti- ja investointipaikkana. Kilpailukykyinen verokanta kannustaa kehittämään ja pitämään Suomessa arvoa luovia korkean osaamisen toimintoja kuten T&K-toimintaa ja innovaatiotoimintaa, jotka kerryttävät yhteisöverotuottoja Suomeen.

Suomen yhteisöverotus on 1990-luvulta asti perustunut laaja veropohja matala verokanta -periaatteelle. Monissa muissa valtioissa sekä aineellisia että erityisesti aineettomia investointeja tuetaan huomattavasti useammin merkittävillä verokannusteilla, jolloin yhteisöverotuksen efektiivinen verotaso voi merkittävästi alittaa nimellisen verokannan toisin kuin Suomessa.

Suomen vuodesta 2014 voimassa ollut yhteisöverokannan nimellistä 20 prosentin tasoa voidaan pitää edelleen kilpailukykyisenä, koska se on Pohjoismaiden alin ja alittaa myös EU:n keskiarvon, joka vuonna 2024 oli hieman yli 21 prosenttia. Kilpailuetua 20 prosentin verokannasta ei kuitenkaan enää olla saatu kuten vielä vuonna 2014, jolloin muiden Pohjoismaiden verokannat olivat vielä 22-27 prosentin tasolla. Tästä näkökulmasta yhteisöverokannan laskemista yli vuosikymmen edellisen laskun jälkeen voidaan pitää hyvin perusteltuna.

Yhteisöverokannan alentaminen 18 prosenttiin parantaa Suomen kilpailukykyä kansainvälisistä investoinneista ja antaa yrityksille signaalin siitä, että Suomi pidetään kilpailukykyisenä investointi- ja sijaintipaikkana yrityksille myös tulevaisuudessa.

Verotuksen tason lisäksi kasvua tukeva investointiympäristö edellyttää ennakoitavuutta. Yhteisöverokannan alentaminen on rakenteellinen toimenpide, joka parantaa Suomen kilpailukykyä ja kasvuedellytyksiä pidemmällä aikavälillä. Siksi on vahingollista, jos jo ennen yhteisöverokannan alentamisen toteuttamista, luodaan odotuksia siitä, että alentaminen mahdollisesti peruttaisiin jo seuraavan hallituskauden aikana. Tempoileva veropolitiikka on omiaan murentamaan houkuttevalta investointiympäristöltä edellytettävää veropolitiikan ennakoitavuutta.

Kahden prosenttiyksikön yhteisöverokannan alennus pienentää verotuottoja staattisesti arvioiden 832 miljoonaa euroa. Koska kyseessä on ennen muuta kasvutoimi, staattisen verotuottomenetykselle ei tule antaa ratkaisevaa merkitystä, vaan huomioon tulee ottaa toimenpiteen itserahoittavuus ja dynaamiset vaikutukset taloudellisen aktiviteetin lisääntymisen kautta. Esitysluonnoksessa on arvioitu, että yhteisöverokannan laskun itserahoitusaste voisi olla pidemmällä aikavälillä 34-46 prosenttia. Yhteisöverokannan laskulla voidaan kuitenkin arvioida olevan merkittäviä dynaamisia vaikutuksia yritysten toimintaan ja sitä kautta yleiseen taloudelliseen

aktiviteettiin työntekemisen ja kuluttamisen kautta. Taloudellisen aktiviteetin lisääntymisen verotuottoja kokonaisuutena lisäävä vaikutus pidemmällä aikavälillä voi olla huomattava, kun huomioon otetaan yhteisöverotuksen lisäksi muut verolajit kuten ansiotuloverotus ja kulutusverotus. Keskuskauppakamarin julkaisemien veroselvitysten mukaan yhteisöverotuottojen osuus yritysten muodostamasta kokonaisverokädenjäljestä on vain alle kymmenesosa.

2) Yhteisöverokannan seurannaisvaikutuksena myös ulkomaisen yhteisön Suomesta saamaan osinko-, korko-, rojaliti- tai muuhun vastaavaan tuloon sovellettava verokanta lasketaan 20 prosentista 18 prosenttiin. Vastaava muutos tulisi toteuttaa myös sijoitusomaisuusosinkojen osalta, joihin sovellettavan verokannan tulisi EU-oikeudellisista syistä vastata kotimaisten yhteisöjen saamien sijoitusosinkojen efektiivistä verotasoa, joka nykyisin on 15 prosenttia (75 % X 20 %) ja verokannan alennuksen jälkeen 13,5 prosenttia (75 % X 18 %).

3) Tappioiden vähennysajan pidentäminen nykyisestä 10 vuodesta 25 vuoteen on hyvin perusteltu toimenpide, joka lisää Suomen kilpailukykyä erityisesti kasvuyritysten toimintapaikkana.

Esitysluonnoksen mukaan tappioita jää nykyisin vähentämättä noin miljardi euroa vuodessa vanhentumista koskevan aikarajan vuoksi. Tämä osoittaa, että nykyinen aikaraja on liian lyhyt. Symmetrisyyperiaatteen mukaisesti yritysten tulisi voida vähentää mahdollisimman täysimääräisesti tappiot voitoistaan ennen veronmaksun realisoitumista. Ehdotettua 25 vuoden aikarajaa voidaan pitää riittävän pitkänä ajanjaksona, jotta tappioiden käyttämättä jääminen ei yleisesti estyisi käyttöajan perusteella. Esitysluonnoksessa esitetyllä tavalla nykyisen aikarajan pidentäminen on yritysten kannalta tarkoituksenmukaisempi toimenpide kuin aikarajan poistaminen kokonaan ja tappioiden vähentämisen vuosittaisen määrän rajoittaminen esimerkiksi prosenttiosuutena voiton määrästä. Muutosta ehdotetaan sovellettavaksi verovuodelta 2026 vahvistettavista tappioista alkaen. Mahdollista olisi laajentaa muutos koskemaan myös ennen kyseistä ajankohtaa vahvistettuja tappioita, jolloin muutoksella olisi ollut välittömästi positiivinen vaikutus tappioita tehneisiin yrityksiin. Nyt ehdotetun muutoksen välittömät hyödyt realisoituvat vasta kymmenen vuoden päästä, jolloin tappioiden käyttöoikeus olisi päättynyt voimassa olevan lainsäädännön mukaan.

KESKUSKAUPPAKAMARI

Johanna Sipola

Tomi Viitala

Varatoimitusjohtaja Johtava veroasiantuntija

Viitala Tomi
Keskuskauppakamari